

Sygn. akt III Ca 1711/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 lutego 2017 r. w G.

sprawy z powództwa Z. L. (L.)

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 20 maja 2016 r., sygn. akt I C 1226/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Ca 1711/16

UZASADNIENIE

Powód Z. L. domagał się zasądzenia od pozwanej (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z. kwoty 3.378 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 2.376 zł od dnia 2 lipca 2013r. oraz od kwoty 1.002 zł od dnia 31 lipca 2013r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

Powód swoje roszczenie wywodził ze stosunku prawnego umowy zlecenia łączącego go z pozwaną a której przedmiotem było świadczenie usług w zakresie ochrony fizycznej obiektu (urządzeń) i osób oraz mienia związanego z tym obiektem (urządzeniami), a także świadczenie usług porządkowych przy Szpitalu w P..

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25 lutego 2014r. Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie (VI Wydział Cywilny) uwzględniono w całości żądanie pozwu.

Sprzeciw od w/w nakazu zapłaty wniosła pozwana zaskarżając go w całości. Zaprzeczyła aby posiadała jakiegokolwiek zobowiązania wobec powoda oraz zakwestionowała wartość dowodową dołączonych do pozwu grafików służb dodatkowo. Podniosła, że ze względu na rażące naruszenie warunków umowy zlecenia poprzez wykonywanie obowiązków pod wpływem alkoholu, powód został ukarany karą pieniężną w wysokości 100% wynagrodzenia za miesiące maj i czerwiec 2013r.

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu w całości oraz przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zabrzu.

Sąd Rejonowy w Zabrzu wyrokiem z dnia 20 maja 2016r. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.082 zł z ustawowymi odsetkami, a od dnia 1 stycznia 2016r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, a od kwoty 1.872 zł od dnia 27 listopada 201r. roku do dnia zapłaty w pozostałym zakresie oddalając powództwo. Nadto Sąd zniósł wzajemnie koszty procesu.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że powód zawarł z pozwaną umowy zlecenia na okres od 1 marca 2013r. do 31 maja 2013r. oraz na okres od 1 czerwca 2013r. do 31 grudnia 2013r.. Na ich podstawie zobowiązał się do wykonania na rzecz dającej zlecenie czynności polegające na świadczeniu usługi ochrony fizycznej obiektu (urządzeń) i osób oraz mienia związanego z tym obiektem i urządzeniami, jak również świadczenia usług porządkowych. Za wykonanie umowy zleceniobiorca miał otrzymać wynagrodzenie w kwocie 6 zł netto. Zleceniodawca zobowiązał się do wypłaty wynagrodzenia w terminie 30 dni od daty wystawienia tzw. oświadczenia godzinowego.

Powód w okresie objętym żądaniem pozwu (maj i czerwiec 2013r.) należycie wykonywał na rzecz dającej zlecenie przewidziane umową czynności. Przepracował łącznie w maju 2013r. 312 godzin, a w czerwcu 2013r. 60 godzin. Tzw. grafik służb Z. L. został przekazany koordynatorowi nadzorującego pracę powoda S. N. wraz z grafikami dwóch pozostałych zleceniobiorców świadczących usługi na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z..

15 czerwca 2013r. powód dopuścił się rażącego naruszenia obowiązków poprzez świadczenie usługi ochrony pod wpływem alkoholu. W wyniku rażącego naruszenia warunków umowy zlecenia (...) Spółka Cywilna W. N. I. K., na podstawie § 3 pkt. 3,4 umowy zlecenia z dnia 15 maja 2013 roku udzieliła powodowi kary pieniężnej poprzez potrącenie 100 % wynagrodzenia na miesiące maj i czerwiec 2013r. Nastąpiło natychmiastowe rozwiązanie umowy.

Pismem z dnia 27 czerwca 2013r. powód złożył sprzeciw od wymierzonej mu kary.

Na poczet wynagrodzenia za miesiąc czerwiec pozwana wypłaciła powodowi kwotę 150 zł.

Pozwana zawierała ze zleceniobiorcami dwie umowy, jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i jako spółka cywilna. Obowiązki, które miały być świadczone w ramach umów zawartych ze spółkami niczym się nie różniły. Czas pracy ewidencjonowany był kartą pracy przez każdego pracownika ochrony indywidualnie. Ewidencję pracy na każdym obiekcie prowadził koordynator.

Pozwana bezzasadnie nie wypłacała wynagrodzenia za świadczone na ich rzecz usługi również innym zleceniobiorcom.

Powód bezskutecznie wzywał pozwaną do spełnienia świadczenia dochodzonego pozwem.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazał art. 734 § 1 i 735 § 1 k.c. Sąd wskazał, że pierwszy z nich zawiera definicję legalną umowy zlecenia, natomiast drugi domniemywa odpłatność umowy zlecenia.

Sąd uznał, że zarzut pozwanych dotyczący dochodzenia przez powoda takiej samej kwoty za ten sam okres sporny od pozwanych W. N. i I. K. jako współników spółki cywilnej (...), (...) s.c. z siedzibą w Z., nie miał wpływu na ocenę zasadności roszczenia powoda. Sąd zwrócił uwagę, że pozwana zakwestionowała wartość dowodową przedstawionych przez powoda grafików służby, przy czym nie kwestionowała samego faktu świadczenia na swoją rzecz usług ochrony. Sąd zwrócił przy tym uwagę, że okoliczność świadczenia usług potwierdziły zeznania świadka G. K. oraz przesłuchanie powoda. Sąd nadto wskazał, że z grafika służby wynika, że ochrona była świadczona całodobowo w ramach dyżurów 24 godzinnych od godziny 7.00 rano do 7.00 rano dnia następnego. Początek służby każdego wartownika był oznaczony symbolem X. Sąd zwrócił uwagę, że na podstawie materiału dowodowego nie ustalono, co znaczą pozostałe symbole zamieszczone w grafikach, z tych też przyczyn uwzględnił powództwo w części odpowiadającej ilości godzin za doby

oznaczone w grafikach jako służby powoda, z wyłączeniem dni oznaczonych innymi symbolami, jak i za dni, oznaczone jako dyżury powoda i jeszcze innego z wartowników.

Sąd nie uwzględnił również roszczenia w zakresie żądania zapłaty wynagrodzenia za dzień 15 czerwca 2013r. (dzień, w którym powód znajdował się w stanie po spożyciu alkoholu) stwierdzając, osobą będącą pod wpływem alkoholu nie jest w stanie wykonywać czynności, do których umową była zobowiązana, a samo przebywanie na obiekcie nie stanowi świadczenia usług umówionych przez strony.

Sąd Rejonowy odnosząc się do zarzutu pozwanej, jakoby na powoda została nałożona kara odpowiadająca wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia, należy podkreślić, że z dokumentacji dołączonej do sprzeciwu wynika, że karę tą nałożyła nie pozwana lecz (...) s.c.. Wątpliwa jest również wysokość obciążenia.

Sąd, uwzględniając, że w umowach z dnia 1 marca 2013r. i 15 maja 2013r. strony ustaliły wysokość wynagrodzenia należnego zleceniobiorcy (6 zł), oraz, że w maju 2013r. powód przepracował na rzecz pozwanej 312 godzin, natomiast w czerwcu 60 godzin, należne powodowi za ten okres wynagrodzenie wyniosło 2.232 zł. Kwotę tą Sąd pomniejszył o kwotę 150 zł, którą pozwana wypłaciła powodowi tytułem wynagrodzenia wypłaconego za czerwiec 2013r.

Sąd w znacznej części uwzględnił żądanie powoda w zakresie odsetek, wskazując, że zleceniodawca zobowiązał się do wypłaty wynagrodzenia w terminie 30 dni od daty wystawienia tzw. oświadczenia godzinowego. Sąd wskazał, że na podstawie zaoferowanych dowodów nie ustalono dokładnej daty złożenia oświadczenia godzinowego przez Z. L., ale uwzględniając, że w dniu 2 sierpnia 2013r. pozwana wypłaciła na rzecz powoda część wynagrodzenia, uzasadnione było przyjęcie, że pozwana otrzymała oświadczenie godzinowe na co najmniej 30 dni przed pisemnym wezwaniem jej przez powoda do zapłaty. Sąd wskazał, że pismo to, datowane na 20 listopada 2013r., wysłano w tym samym dniu. Sąd zasądził odsetki od 27 listopada 2013r., przyjmując siedmiodniowy termin na doręczenie wezwania, w którym powód wzywał do zapłaty reszty wynagrodzenia w kwocie 3.378 zł (równe żądaniu objętym pozwem).

Podstawę prawną roszczenia odsetkowego stanowiły przepisy art. 481 § 1 i 2 k.c..

W wyroku doprecyzowano, że od dnia 1 stycznia 2016 r. powodce należne są odsetki ustawowe za opóźnienie w rozumieniu znowelizowanego przepisu art. 481 k.c., na co wprost wskazywała treść uzasadnienia pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wniosła pozwana zaskarżając wyrok w zakresie punktów 1 i 3.

Zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj.: art. 233 § 1 k.p.c. polegające na dokonaniu oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób sprzeczny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, prowadzący do uznania, że powód w sposób właściwy wykazał zasadność i wysokość dochodzonego roszczenia oraz art. 328 § 2 k.p.c. polegające na sporządzeniu uzasadnienia wyroku w sposób nieodpowiadający wymogom wskazanym w wyżej wymienionym przepisie, a w konsekwencji uniemożliwiający kontrolę instancyjną przedmiotowego wyroku.

Nadto zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego wyroku, a polegający na uznaniu, że powód wykonywał na rzecz pozwanej umowę zlecenie w wymiarze 372 godzin w miesiącu maju i czerwcu 2013r., podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego okoliczność ta nie wynika oraz błąd w ustaleniach przyjętych za podstawę wydanego wyroku, a polegający na uznaniu, że pozwana spółka (...) Spółka z o.o. „zawierała ze zleceniobiorcami dwie umowy, jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i jako spółka cywilna”.

Na tych podstawach wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za I i II instancję, względnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi 1 instancji.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego za II instancję według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sprawa została rozpoznana w trybie uproszczonym, a Sąd Okręgowy w postępowaniu odwoławczym nie przeprowadził postępowania dowodowego.

Artykuł 505¹³ § 1 k.p.c. jest przepisem szczególnym do art. 387 § 1 k.p.c. Jeżeli Sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku winno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Mając na względzie powyższe unormowania, Sąd Okręgowy dokonując oceny całości ustaleń i oceny prawnej uznał, że apelacja obu stron jest nieuzasadniona.

Sąd Rejonowy prawidłowo zakwalifikował, iż strony łączyła umowa zlecenie.

Zgodnie z art. 734 § 1 k.c., przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie.

W ustalonym stanie faktycznym przedmiotem umowy zlecenia nr (...) zawartej w dniu 1 marca 2013r. (k. 26 – 27) było świadczenie przez powoda na rzecz pozwanej w okresie od 1 marca 2013r. do 31 maja 2013r. czynności polegających na świadczeniu usługi ochrony fizycznej obiektu (urządzeń) i osób oraz mienia związanego z tym obiektem i urządzeniami, jak również świadczenia usług porządkowych. Zgodnie z § 3 w/w umowy za wykonanie umowy powód miał otrzymać wynagrodzenie w kwocie 6 zł netto zgodnie z regulaminem wynagrodzenia zleceniobiorców. Zgodnie natomiast z § 3 pkt 2 w/w umowy wypłata wynagrodzenia ma nastąpić w terminie 30 dni od daty wystawienia tzw. oświadczenia godzinowego.

Umową zlecenia z dnia 15 maja 2013r. nr (...)/ (...) (k. 28 – 29) powód zobowiązał się do wykonania na rzecz pozwanej czynności polegających na świadczeniu usługi ochrony fizycznej obiektu (urządzeń) i osób oraz mienia związanego z tym obiektem i urządzeniami, jak również świadczenia usług porządkowych w okresie od 1 czerwca 2013r. do 31 grudnia 2013r. Zasady wynagradzania zostały określone w sposób identyczny jak w umowie nr (...).

Sąd Rejonowy na podstawie tzw. grafiku służb (k. 31 – 32) stwierdził, że powód w maju 2013r. świadczył na rzecz pozwanej usługi w wymiarze 312 godzin, natomiast w czerwcu 2013r. 60 godzin.

Zgodnie z § 3 pkt 4 w/w umowy za niewłaściwe wykonanie umowy może spowodować obniżenie należności przez Zleceniodawcę (np.: wykonywanie umowy zlecenia pod wpływem alkoholu lub innych środków odurzających), a w rażących przypadkach zleceniodawca ma prawo odmowy wypłaty wynagrodzenia.

Karą pieniężną z dnia 18 czerwca 2013r. (k. 55) nałożoną na podstawie § 3 pkt 4 i 5 umowy zlecenie, obciążono powoda potrąceniem 100 % wynagrodzenia za miesiące maj i czerwiec, wskazując, że powód wykonywaniem obowiązków pod wpływem alkoholu dopuścił się rażącego naruszenia wykonania umowy. Niemniej jednak wskazać należy, że wykonywanie umowy pod wpływem alkoholu stanowi podstawowe a nie kwalifikowane naruszenie obowiązków wykonania umowy, co jednoznacznie wynika z § 3 pkt 4 w/w umowy. Z tych względów kara umowna, wobec niewykazania w szczególności naruszenia dobrego imienia osoby prawnej, a zatem okoliczności uzasadniającej jej nałożenie, nie mogła odnieść skutku.

Wykonywanie umowy pod wpływem alkoholu miało miejsce 15 czerwca 2013r. Do tego czasu powód wykonywał świadczenia przez 192 godziny, co jednoznacznie wynika z grafika służb (k. 32). Wskazuje to zatem, że liczba godzin usług świadczonych przez powoda jest wyższa aniżeli wynika to z zaskarżonego wyroku, choć uwzględniając motywy wskazane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, nie sposób uznać, aby w zakresie oceny materiału dowodowego

istniejącego w chwili wyrokowania, Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia art. 233 k.p.c., choć w tym wypadku na niekorzyść powoda..

Sąd Okręgowy nadto zwraca uwagę, że Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 11 maja 2016r. dopuścił dowód z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy VIII C 1376/14. Uwzględniając tą okoliczność, Sąd Okręgowy na podstawie akt w/w postępowania (k. 166 – 167) stwierdził, że z zaświadczenia o czasie pracy za maj 2013r. i czerwiec 2013r. liczba godzin usług świadczonych przez powoda jest wyższa aniżeli ustalona przez Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie, jednak ze względu na zakaz reformiatonis in peius, okoliczność ta nie mogła odnieść skutku.

Uwzględniając zatem to co wskazano powyżej, uznać należało, że apelacja nie zasługuje na uwzględnienie i podlegała ona oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Koszty te ustalono przy uwzględnieniu § 2 pkt 3 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 z późniejszymi zmianami).

SSO Andrzej Dyrda